ABRIL-MAIG 2021 | NÚMERO 14

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ MENSUAL IMPRESA GRATUÏTA | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT

«GRATUÏT»

PÀG. 3 | DONES I ESGLÉSIA
Feministes creients participaran al Sínode de dones de Roma

PÀG. 4 | FUNDACIÓ PERE TARRÉS
Nous lideratges per a noves governances

PÀG. 7 | JOVES
"El cas Hasél és l'espurna que crema la nostra resignació"

PÀG. 10 | FUNDACIÓ PERE CASALDÀLIGA
Continua el treball de Casaldàliga

PÀG. 14 | ENTREVISTES BISBES
En aquest número parlem amb Pardo de Girona i Saiz de Terrassa

PÀG. 24 | XAVIER MEMBA
L'amenaça del nacionalisme cristià als Estats Units

Vacunes: crida a la solidaritat global

PÒRTIC

En portada el pediatre català Iñaki Alegria ens recorda que les vacunes contra la Covid-19 no han arribat a Etiòpia. Allà la lluita contra la pandèmia se suma al combat diari contra el xarampió, la meningitis, el còlera, la tuberculosi i la desnutrició.

"Perquè hi hagi un món nou, hi ha d'haver relacions noves", deia Pere Casaldàliga. A Catalunya ha nascut una fundació per continuar el seu treball. Aquest missioner claretià va saber comprendre la importància de l'arrelament en el món local. I, alhora, va defensar la dignitat humana i la justícia social en termes globals.

I a casa nostra? Ho sabem fer, això? Com afronta l'episcopat català els reptes socials i de país? Catalunya Religió ha iniciat un cicle d'entrevistes amb els bisbes catalans. Aquí us presentem una petita part de les dues primeres converses. Podeu recuperar-les senceres al nostre web. És una manera de captar els accents, les preocupacions i les prioritats de cada bisbe.

SUMARI

Foto: Fundació Pere Casaldàliga

4 PANORÀMICA

Nous lideratges per a noves generacions, per Josep Oriol Pujol | PÀG. 4

L'amenaça del nacionalisme cristià | PÀG. 24

7 JOVES

"El cas Hasél és l'espurna que fa cremar la resignació dels joves" | PÀG. 7

10 PERE CASALDÀLIGA

"Assumim la responsabilitat de continuar el treball de Casaldàliga" | PÀG. 10

14 ENTREVISTES BISBES

Pardo: "Cada bisbe diu el que pensa i s'intenta arribar a un consens" | PÀG. 14

Saiz: "La influència de l'Església va més enllà de la pràctica dominical" | PÀG. 18

21 CORONAVIRUS

Iñaki Alegria: "Quantes vacunes han d'acumular els magatzems europeus i nord-americans abans que l'Àfrica la rebi? | PÀG. 21

Feministes creients participaran al Sínode de dones a Roma

Amb el lema 'Per la dignitat i la igualtat de les dones en l'Església', el col·lectiu de dones creients Alcem la Veu va convocar una concentració el diumenge 7 de març a la plaça de la Catedral de Barcelona per reivindicar reciprocitat, diàleg i equitat en el si de l'Església. El col·lectiu treballa amb coordinació amb l'associació internacional Catholic Women Council per incloure la igualtat i la no discriminació de les dones a l'agenda eclesial. Per visibilitzar que les dones prenen la iniciativa i la paraula, convocaran un Sínode de dones a Roma la primavera de 2022. | ALCEM LA VEU

El Papa nomena Núria Calduch primera secretària de la Pontifícia Comissió Bíblica

El 9 de març el Vaticà va fer públic el nomenament de la primera dona al capdavant de la Pontifícia Comissió Bíblica. El **papa Francesc** ha escollit la catalana **Núria Calduch-Benages**, membre de les missioneres de la Sagrada Família de Natzaret, com a secretària d'aquest òrgan consulatiu al servei del Magisteri de l'Església i vinculat a la Congregació per la Doctrina de la Fe. El president de la comissió és, per tant, el mateix prefecte de la congregació, el cardenal **Lluís Ladaria**. Calduch-Benages pren el relleu al jesuïta **Pietro Bovat** després de cinc anys preceptius de mandat. | LAURA MOR

El Papa nomena Margarita Bofarull membre ordinari de la Pontifícia Acadèmia per la Vida

La Pontifícia Acadèmia per la Vida va anunciar el 12 de febrer quatres nous nomenaments a la institució, entre els quals hi ha la catalana **Margarita Bofarull**, religiosa del Sagrat Cor. Llicenciada en Medicina i Cirugia i en Teologia, és professora de Teologia Moral a la Facultat de Teologia de Catalunya, i presidenta de l'Institut Borja de Bioètica de la URL, entre d'altres. Es tracta d'un nomenament directe del papa Francesc en línia de dirigir l'Acadèmia per la Vida en la definició dels objectius "estratègics" de treball i estudi, inclosos a la Carta Humana Communitats del 2019. | REDACCIÓ

Nous lideratges per a noves governances

PER FUNDACIÓ PERE TARRÉS
A COMPROMÍS EDUCATIU I SOCIAL

L'Església institucional a Europa viu un temps de redimensionament. La secularització, la minva en la pràctica religiosa, menys preveres i religiosos amb carisma emprenedor i mobilitzador de comunitats, així com els serveis públics universalitzats units a ideologies polítiques que no creuen en la societat civil i la lliure iniciativa social són factors que representen una nova realitat que provoca que projectes fundats en altres èpoques siguin difícils de mantenir. Aquesta és una situació que afecta escoles, hospitals, serveis socials i cases de colònies, entre d'altres.

La realitat actual, diferent a la d'altres moments, fa que sigui necessari reduir la dimensió d'aquestes projectes, actualitzar-los i, fins i tot, tancar-ne alguns. Aquestes decisions pertoquen, en darrer terme, als titulars, que actuen com a representants de la propietat. Aquests són persones amb força virtuts, però sovint poc preparats i motivats per la gestió de la part material dels projectes que lideren. Amb tot, en assumir la darrera responsabilitat d'una diòcesi, província eclesiàstica, parròquia o projecte –per elecció o nomenament– no poden eludir prendre decisions difícils. Per això és tant important com l'espiritualitat i la categoria humana, la formació i el bon criteri en la direcció de persones per part de bisbes, provincials de congregacions i titulars d'obres que habitualment deleguen el govern quotidià en gestors d'institucions i serveis.

L'opció del Concili Vaticà II pels laics, unida a una falta de persones de vida consagrada i a la complexitat actual de la gestió, van motivant la contractació de gestors laics. Aquests, per qualificats que siguin –que no sempre és el cas– és difícil que regeixin els projectes cap a les finalitats fundacionals i d'acord amb la cultura de les comunitats titulars sense unes indicacions precises. Seleccionar els gestors adequats és, precisament, la primera prova que han de superar amb èxit els titulars. Objectivar les funcions i competències, i superar la fidelitat com a criteri

únic són condicions imprescindibles per trobar les persones adequades.

Per tal d'assolir l'èxit en la gestió, és clau que les persones responsables siguin conscients d'allò que s'espera d'elles, de les seves funcions principals i de com les haurien de dur a terme. Excepcional és la persona que, sense que li expliquin, és capaç d'intuir els objectius de la institució que representa, els comparteix i sap implementar-los. No podem esperar una sintonia espontània en finalitats i mètode, tot i que compartim una fe. Tot això cal treballar-ho prèviament amb rigor perquè la gestió de projectes va associada a decisions dures, sovint impopulars, i més quan cal redefinir i redimensionar projectes que s'han d'actualitzar als nous temps.

És en aquest marc de decreixement, d'incorporació de persones molts cops externes al projecte a les que cal orientar i seguir, que es fa imprescindible la formació dels que exerceixen la titularitat. Convé que les propietats tinguin criteris ètics concrets clars, hagin reflexionat sobre les finalitats i decisions –que pot convenir prendre des del 'principi del mal menor'–, i que entenguin que, malgrat que hi hagi un gestor qualificat i ho tinguin present en la pregària, cal exercir-ne un seguiment regular i rigorós. Aquest treball conjunt regular es imprescindible per avaluar resultats més enllà de les simpaties personals. S'ha d'assumir que poden ser convenients decisions impopulars en determinats moments això com tenir criteris clars sobre la transparència, fugint dels entorns on el secretisme ha estat l'habitual. És fonamental saber on es va, saber què és possible i allò que ja no ho serà; cal saber motivar els equips fins i tot en el difícil moment de tancar obres, fent-ho alhora de la forma més endreçada i respectuosa possible. Cal escoltar, posar-se en el lloc de l'altre i no interpretar qualsevol desacord com una deslleialtat.

Els darrers segles, l'Església ha cobert carències socials amb projectes de tot tipus, però no sempre s'ha sabut actualitzar ocupant un espai dignament com un actor social més. Mantenir pot ser més difícil que fundar, especialment en contextos adversos, i aquí no sempre s'ha estat a l'alçada com tampoc ho estan empreses o altres iniciatives de la societat. Sovint no hi ha hagut criteris de bona governança, s'ha confiat en els anomenats "de sempre", s'ha culpat, amb raó o no, al regulador, però s'ha arribat massa vegades a situacions de no retorn. És fonamental que els titulars destinin el temps per discernir amb perspectiva la realitat i com a conseqüència, a promoure actuar proactivament el que convingui i a temps. L'ambigüitat a curt termini pot ser més còmoda, però a la llarga pot esdevenir un maltractament de la institució vers les persones. La pobresa evangèlica, la senzillesa, no justifiquen la irresponsabilitat en la gestió i, en tot cas, l'opció vital per l'austeritat i el projecte no l'ha pres el personal contractat que arrisca el seu treball.

Convé reflexionar sobre les responsabilitats que es tenen i que impliquen supervisar la gestió de projectes complexos. Hem de preparar relleus en els moments oportuns, recolzar els professionals, tenir consciència de les conseqüències de les decisions preses, afavorir una cultura que possibiliti que sorgeixin nous lideratges i, sobretot, saber acabar, si s'escau, amb dignitat. És important renovar juntes, patronats i òrgans de govern procurant-hi pluralitat, rejovenint-los, feminitzant-los i creure'ns-els. En aquests contextos farem possible el treball eficaç dels bons gestors. I per garantir-ho és imprescindible la preparació dels titulars perquè puguin exercir una bona governança.

JOSEP ORIOL PUJOL I HUMET, DIRECTOR
FUNDACIÓ PERE TARRÉS

Una primavera plena de novetats per llegir

ÀLBUMS IL·LUSTRATS

CONTES DESEXPLICATS

EL JARDÍ D'EN JULIVERT

BERNABÉ

GATLOCK

ALA DELTA SÈRIE BLAVA

Llibres que fan lectors

BAULA

Fotografia: Jordiventura96 sota llicència CC 4.0

"El cas Hasél és l'espurna que fa cremar la resignació dels joves"

Les manifestacions per l'empresonament del raper **Pablo Hasél** han convocat milers de persones a diferents ciutats de Catalunya. I han col·locat la joventut en el centre del debat públic. En aquest escenari Catalunya Religió va organitzar una taula rodona amb cinc joves implicats en diferents moviments i en entitats socials i educatives d'Església. L'objectiu: conèixer de primera mà què pensen d'aquestes mobilitzacions, i quins són els seus sentiments, necessitats, pors i desitjos sobre el futur.

Tots han coincidit amb què les manifestacions no només són una eina per reclamar l'alliberament del raper, sinó també per l'exercici de la llibertat d'expressió. "És un dret que tots hauríem de respectar, no ha d'haver-hi excusa per limitar-lo", sosté la **Carme**, de 20 anys, que estudia Filosofia i es planteja ser professora per transmetre als alumnes la importància de tenir un punt de vista crític.

"Està bé que cadascú expressi el que vol i el que sent", indica en **Kevin**, de 18 anys, que s'està preparant per l'accés a un curs formatiu de grau mig, en un projecte dels Salesians Sant Jordi - PES Lleida. "El que no em sembla bé és que

s'hagin posat a cremar coses perquè crec que la ciutat, les motos i els policies no en tenen cap culpa", hi afegeix el jove. En Kevin vol ser bomber per ajudar les persones i estar present sempre que ho necessitin.

L'**Alberto**, estudiant d'Arquitectura de 23 anys i responsable d'un centre d'esplai a El Prat de Llobregat, tampoc està d'acord amb els enfrontaments violents dels últims dies. Però insisteix amb què no cal generalitzar perquè els disturbis no representen la majoria de la protesta. I critica que, com va passar amb la segona onada de la pandèmia, s'hagi tornat a culpabilitzar la gent jove d'una crisi que depassa el col·lectiu.

"No se'ns considera part fonamental de la societat"

"Em fa ràbia que es criminalitzin aquestes manifestacions en lloc de reflexionar per què estan passant", diu en la mateixa línia la **Mar**, criminòloga de 24 anys i tècnica de la JOC Nacional de Catalunya i les Illes, on fomenta el vincle entre diferents col·lectius de joves de Catalunya. Tots ells concorden que la participació dels joves en les mobilitzacions representen el malestar que viu el col·lectiu amb relació a l'actuació de la policia i la classe política, a més de la crisi social i econòmica accentuada per la pandèmia de la Covid-19. "El cas de Pablo Hasél és l'espurna que fa cremar el sentiment de resignació dels joves", explica l'**Arnau** que, amb 23 anys, és responsable de l'Esplai Estel, vinculat als claretians i situat a l'Eixample de Barcelona, i cursa un Màster en Gestió d'Empreses i Economia Social.

"No es considera a la gent jove com a part fonamental o imprescindible de la societat", assevera l'Arnau. "L'empresonament de Pablo Hasél", resumeix la Carme, "és una excusa per reclamar moltes altres coses" que es troben lligades a "la crisi general que fa molt temps s'està gestant a Barcelona". Entre d'altres qüestions, destaca els desnonaments i la problemàtica de l'habitatge, i l'atur juvenil.

"Pèssimament" representats pels mitjans de comunicació

La imatge dels joves que en general han transmès els mitjans de comunicació durant els últims dies no ha estat ben rebuda pels integrants d'aquest col·lectiu. La Carme apunta que els mitjans han difós "la pitjor imatge de totes", és a dir, "la part violenta de la manifestació". D'aquesta manera, "han pres al jove i l'han criminalitzat". Amb tot, defensa que les consignes de les mobilitzacions són clares i recorda que en determinats casos "la violència és autodefensa" perquè hi ha una altra violència que "ve de molt abans d'aquestes protestes". I insisteix en el degoteig de desnonaments, que no acostumen a tenir cobertura mediàtica.

Joves organitzats, motor de canvi

La manca de responsabilitat i compromís social és un altre dels temes sobre els quals es va parlar durant la reunió. "Els joves, com la resta de la societat, estan desmobilitzats i desorganitzats", ha apuntat l'Arnau. La Mar es va pronunciar en el mateix sentit. Malgrat la implicació en els barris o en la lluita ecològica, ha indicat que "falten joves organitzats que es vulguin comprometre amb causes socials". Ella està convençuda que la manera de motivar les persones no organitzades és continuar col·laborant amb organitzacions col·lectives i, d'aquesta manera, aportar el seu "granet de sorra".

VALENTINA LAFERRARA

Cuida la teva salut emocional a través de la web app **GestioEmocional.cat**

Ara també per a infants i adolescents.

- Avalua el teu estat emocional.
- Rep suport d'un professional.
- Accedeix a eines per a la millora dels símptomes.

Entra a GestioEmocional.cat

/Salut

Generalitat de Catalunya

7,5 Milions de futurs

Fotografia: Fundació Pere Casaldàliga

"Assumim la responsabilitat de continuar el treball de Pere Casaldàliga"

L'Associació Araguaia amb el Bisbe Casaldàliga i la família Casaldàliga han fet un pas endavant i assumeixen el compromís de mantenir viva la memòria del bisbe claretià **Pere Casaldàliga**. Per donar continuïtat a les seves causes i preservar el seu llegat han creat la Fundació Pere Casaldàliga. El 16 de febrer, coincidint amb l'aniversari del naixement del religiós, van presentar la nova fundació.

"Perquè hi hagi un món nou, hi ha d'haver relacions noves; és clar el desafiament perquè conreem, cultivem, aquestes noves relacions, a tots els nivells". "Nosaltres els cristians creiem també que Déu és relació". Són paraules de **Pere Casaldàliga** que es van recordar en la presentació.

Ha nascut així una entitat dedicada a vetllar pel seu llegat i per la continuïtat de les seves causes. "Fins ara aquesta tasca havia sigut fàcil perquè el Pere ens guiava i les accions que havíem de fer; amb el seu traspàs ens ha deixat un gran buit i també la responsabilitat de donar continuïtat a tot aquest treball i les causes per les que va lluitar", va explicar la presidenta d'aquesta nova entitat, **Glòria Casaldàliga**, que també forma part de l'Associació Araguaia amb el bisbe Casaldàliga.

"Des de la Fundació compartim la idea que el lloc, l'espai de referència a Catalunya i Europa del llegat del Pere ha de ser Balsareny", va apuntar. A la diòcesi de Sao Félix do Araguaia l'entitat treballarà per donar suport a l'Associació ANSA, creada pel bisbe Pere i la germana **Irene Franceschini**. I que avui treballen per la recuperació ambiental de la zona, i que promou la justícia i la pau, i atendre les necessitats socials de la regió.

Pel que fa al llegat físic, la Fundació Pere Casaldàliga vetllarà per la museïtzació de la casa on va viure Casaldàliga. També pel seu arxiu, amb més de 25.000 documents, mostra de "la lluita per la terra, la causa indígena i la Teologia de l'Alliberament". Un altre espai, el santuari dels màrtirs, on va ser assassinat el capellà **João Bosco**, i el mateix cementiri, a la vora del riu Araguaia, on va ser enterrat el mes d'agost el bisbe Pere.

La directora de Catalunya Religió, **Laura Mor**, que va presentar l'acte, va dir que aquest naixement és una mostra que "en Pere ha generat molta vida". I com a periodista en va subratllar la força comunicativa del personatge, "la credibilitat per la seva coherència" i "la capacitat de sacsejar consciències". Casaldàliga va ser autor de més d'un centenar de llibres, amb poemes, cartes i articles publicats en mitjans diversos. Entre la seva tasca infatigable hi havia també el treball de denúncia contra les estructures que generen injustícies i exclusió.

Com a personalitat de referència i que comparteix la mateixa esperança que Casaldàliga, en l'acte es va agraïr també el paper de l'expresident de Justícia i Pau, **Arcadi Oliveres**, activista per la pau, que ha facilitat la tasca de l'Associació Araguaia amb el bisbe Casaldàliga tots aquests anys i que aquests dies afronta el final de vida amb serenitat i esperança, tal com ha viscut, obert als altres.

"Vetllarem pel bon nom de Pere Casaldàliga i el seu missatge"

La nova entitat tindrà fronts d'actuació al Brasil i a Catalunya per tal de mantenir viva la història de vida del bisbe. El seu objectiu és preservar, aprofundir i difondre el pensament de Pere Casaldàliga promovent estudis, investigacions, conferències i reunions de persones interessades en el llegat del bisbe. "El llegat de Pere Casaldàliga és molt ampli i l'objectiu de la Fundació és preservar-lo, donar-lo a conèixer i continuar-lo. A més, vetllarem pel bon nom de la figura de Pere Casaldàliga i el seu missatge", va explicar Glòria Casaldàliga.

En la continuïtat de les seves lluites apunten la col·laboració activa en la defensa de les causes del bisbe, la lluita contra l'emergència climàtica, la causa indígena o l'enfrontament i denúncia de la pobresa i les seves causes. Al Brasil, la Fundació també contribuirà a reforçar la tasca de l'Associació ANSA, de São Félix do Araguaia, que treballa en la recuperació ambiental de zones de l'Amazònia que han estat destruïdes degut a la implantació d'agroindústries dedicades a la monocultura de la soja. Des de la Fundació es donarà suport, per exemple, a la construcció d'hortes per alimentar les famílies que viuen a l'Amazònia i s'organitzaran periòdicament cursos, i conferències tant de formació tècnica com política.

REDACCIÓ

LA PASSIÓ D'ESPARREGUERA

Text original: **Ramon Torruella** Música original: **Josep Borràs**

LaPASSIÓ ESPARREGUERA

Ara, més que mai, La Passió

Versió reduïda d'1 h 45 min, sense entreacte, i seguint el protocol Covid-19

2024

MARÇ 27 (19h)

ABRIL 2 (19h) 11 (11h) 17 (19h) 25 (11h)

MAIG 1 (11h)

Venda d'entrades a WWW.LAPASSIO.NET
per telèfon al 93 7771587 i a les taquilles del teatre

Catalunya Religió, soci fundador d'un consorci internacional contra la desinformació sobre les vacunes

Set mitjans de comunicació i diversos experts s'han unit per combatre la desinformació sobre les vacunes contra la COVID-19 entre les comunitats cristianes. Amb l'objectiu d'ajudar a aclarir notícies falses o confuses s'ha creat un consorci internacional de mitjans de comunicació catòlics, agències d'informació i científics de renom mundial. Entre ells, com a soci fundador, hi ha el portal Catalunya Religió. El projecte, liderat per Aleteia, és un dels 11 que s'han escollit entre 309 propostes procedents de 74 països, pel jurat imparcial del 'Fons contra la desinformació sobre les vacunes contra la COVID-19'. | REDACCIÓ

La XVII Mostra de Cinema Espiritual arriba als 6.300 espectadors amb el format virtual

La XVII Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya s'ha tancat amb unes xifres inusuals a causa de la situació sanitària per la Covid-19. Per una banda, s'han reduït el nombre de projeccions presencials, i per l'altra s'ha incorporat per primera vegada la Mostra en format virtual. Més de 6.300 persones han pogut assistir, de manera presencial o virtual, a les projeccions de 57 pel·lícules programades en aquesta edició. En les anualitats anteriors, el nombre d'espectadors voltava els 5.000 (5.000 espectadors el 2018 i 5.100 el 2019). | DEPARTAMENT DE JUSTÍCIA

Vedruna: "Hem viscut la pandèmia com una família més"

Sanadores, educadores i alliberadores, el carisma vedruna reforçat en plena pandèmia. "Des del principi de la pandèmia, vam ser conscients que formàvem part del grup definit d'alt risc. Això ens va fer adonar de la nostra debilitat física i cognitiva". Així explica la germana **Narcisa Fillol** la sensació de la seva comunitat vedruna de Tarragona, quan es va saber de l'arribada de la Covid a Catalunya. Tal com explica Narcisa, 'Sisita' per ler germanes de la comunitat, "hem viscut la pandèmia com una família més, visitades igualment per la Covid-19". | MONTSE PUNSODA

Pardo: "Cada bisbe diu el que pensa i s'intenta arribar a un consens"

Francesc Pardo tenia tot el que s'ha de tenir per ser nomenat el 2008 bisbe de Girona. Coneixedor de la vida de les parròquies en el territori, per la seva experiència com a rector i vicari episcopal primer al Penedès i després al Vallès Oriental. I coneixedor de la realitat pastoral de l'Església catalana. Va participar i dirigir diversos organismes pastorals interdiocesans i va ser membre de la ponència del tema 4 del Concili Provincial Tarraconense sobre la coordinació entre els bisbats catalans. Des de la Conferència Episcopal Tarraconense ara s'encarrega de la Pastoral de la Salut i presideix Catalonia Sacra, la iniciativa conjunta dels deu bisbats catalans per difondre el patrimoni cultural de l'Església.

Amb aquest article iniciem un cicle d'entrevistes als bisbes catalans.

Què pot aportar l'Església en temps de pandèmia?

Cal donar esperança i valorar el treball que va fer tothom durant el confinament, també els capellans. La pandèmia provoca l'interrogant de "per què Déu ho permet?". Es manifesti o no, la pregunta hi és. Es tracta de donar una resposta en el sentit contrari: fixem-nos en Jesús,

clavat a la creu. Ell carrega amb el mal del món. No és que Déu ho permeti, sinó que la condició humana té unes limitacions i el que fa Déu és estar al nostre costat.

Hi ha hagut una baixada de l'activitat pastoral després del confinament.

Certament es nota que la vida comunitària ha quedat molt reduïda en tot allò que es podria fer. Des del març sense catequesi o confirmacions, que ara es comencen a reprendre. I hi ha hagut el turisme del país, però en els grans centres turístics d'estrangers l'estiu ha estat un fracàs. Hi ha hagut una davallada de l'activitat pastoral. Però no d'interès. Hi ha hagut una capacitat d'inventiva pastoral molt important. Tot allò que no es podia fer presencialment s'ha mirat de fer-ho d'una altra manera.

Es parla molt de les conseqüències econòmiques de restringir l'oci, però es parla poc de les conseqüències econòmiques de retringir la vida parroquial i comunitària.

Per l'economia diocesana ha significat una problemàtica important. No s'han fet les col·lectes normals. Hi ha hagut una davallada. Però amb una certa sorpresa també hem de dir la veritat: entre els fidels que han participat en les celebracions des que s'ha pogut tornar a l'eucaristia comunitària, hi hagut més consciència de la necessitat de contribuir al manteniment de l'Església.

Com és la relació entre els bisbes de Catalunya?

Molt cordial. No hi ha temes tabú que no es puguin plantejar entre els bisbes. Som molt lliures, fins i tot a l'hora de discutir un document o de parlar i de poder explicitar el que creiem. I penso que les relacions a nivell personal són molt cordials i molt fraternals. Segurament on ens posem menys d'acord és davant de la valoració de les situacions polítiques.

El problema és fins on cal pronunciar-se com a bisbes en aquest tema?

No us ho sabria dir. Cadascú diu el que pensa. Hi ha maneres de veure les coses i posicionaments diferents. Aquesta és la qüestió. Perquè som diferents i perquè hi ha la realitat de cadascú, l'experiència de cadascú, el lloc on viu cadascú, la responsabilitat que té, on has nascut, on t'has format... Tot això fa que cada un tingui el seu propi criteri. Això es posa en comú, no es guarda. Se'n fa debat i sempre s'intenta arribar a un consens quan hi ha una manifestació pública.

No estan dividits?

No. Al contrari. I a nivell personal hi ha molta cordialitat i molta fraternitat. Ara bé, la valoració de la situació i les reaccions són diferents. Això no costa gaire veure-ho. És natural. Però parlem i ens truquem o ens escrivim sovint quan convé. Més amb el president, l'arquebisbe Joan Planellas, el cardenal Joan Josep Omella, i amb el secretari, l'arquebisbe Joan-Enric Vives, que és el qui té més coneixements de tot el que passa i el que està més coordinat entre tots.

Acabem a Girona. Teniu 400 parròquies i uns 150 capellans. Com es gestiona això?

Intentem fer un treball coordinat de totes les parròquies. Per això, hi ha l'agrupació de parròquies amb un rector únic per cinc, sis parròquies... i un l'equip de diaques i de laics en missió pastoral. I una de les parròquies –cap de comarca o que té més possibilitats– ofereix serveis conjunts.

LAURA MOR / JORDI LLISTERRI

Catalunya Religió, el meu paper.

A CASA

Catalunya Religió és un mitja gratuït que se sosté amb les aportacions que rep la Fundació Catalunya Religió. Si feu un donatiu **rebreu l'edició setmanal en format PDF al correu electrònic i l'edició mensual en paper a casa.** Dues edicions que podreu compartir amb amics i comunitats. Les donacions a la Fundació Catalunya Religió es poden desgravar.

A LA MEVA PARRÒQUIA O ENTITAT

L'edició paper de Catalunya Religió es distribueix a través de diverses parròquies de Catalunya. **Si en voleu repartir en una parròquia, comunitat o seu d'entitat,** indiqueu-nos quants exemplars voleu rebre.

A LA PANTALLA

L'edició digital de Catalunya Religió segueix l'actualitat religiosa de Catalunya amb actualització permanent. Per rebre al vostre correu electrònic el **butlletí diari gratuït** apunteu-vos a https://www.catalunyareligio.cat/butlletins

- Envieu la butlleta a: **Fundació Catalunya Religió. c. Nàpols 346, 2n E. 08025 Barcelona.**
- O entreu a **www.catalunyareligio.cat/elmeupaper** i ompliu el formulari.
- També podeu fer un ingrés al compte de CaixaBank: **ES38 2100 3200 9222 0132 0031**. Titular: Fundació Catalunya Religió.
- Per a més informació, podeu escriure'ns a secretaria@catalunyareligio.cat o trucar-nos al 674 050 748.

BUTLLETA DE DONATIU A LA FUNDACIÓ CATALUNYA RELIGIÓ

A casa

Nom i cognoms: _____

_____ NIF: _____

(necessari per desgravar)

A la meva parròquia o entitat

Nom: _____

Exemplars que vull rebre: ◯ 50 ◯ 100 ◯ 150

(per altres quantitats escriviu-nos a secretaria@catalunyareligio.cat)

Adreça postal: _____

Correu electrònic: _____ Telèfon de contacte: _____

Vull col·laborar amb: ◯ 30 € ◯ 50 € ◯ 100 € ◯ _____ € *(mínim 30 €)*

Amb periodicitat: ◯ anual ◯ puntual

Codi IBAN: E S _ _ - _ _ _ _ - _ _ _ _ - _ _ - _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

La Fundació Catalunya Religió garanteix la privadesa de les dades de caràcter personal aportades, segons el Reglament General de Protecció de Dades (RGPD). Amb l'enviament de la butlleta accepta que aquestes dades siguin incorporades a un fitxer responsabilitat de Fundació Catalunya Religió i que siguin utilitzades amb la finalitat de gestionar els enviaments de l'edició paper i les aportacions econòmiques i per enviar-los informació de la Fundació. Aquestes dades es cancel·laran a petició seva o una vegada finalitzada la finalitat per la qual van ser recaptades. Poden exercir els seus drets adreçant-se a la Fundació Catalunya Religió amb domicili a c. Nàpols, 346, 2n E. 08025 Barcelona, o a l'adreça de correu electrònic info@catalunyareligio.cat

Saiz: "La influència de l'Església va més enllà de la pràctica dominical"

Fora del seu bisbat i dels ambients eclesials a molts els costaria posar nom al bisbe de Terrassa. Com si només existissin els bisbes de les grans capitals catalanes o els que tenen algun protagonisme efímer per polèmiques a la premsa. El 2001 **Josep Àngel Saiz Meneses** va ser nomenant bisbe auxiliar a Barcelona amb el cardenal **Ricard Maria Carles**. I el 2004 va ser nomenat el primer bisbe de Terrassa. Fora del seu bisbat no ha estat molt visible en entrevistes o declaracions, però això no vol dir que no hagi fet molta feina estructurant una diòcesi de nova creació. També ha tingut diverses responsabilitat a la Conferència Episcopal Espanyola i el febrer va ser elegit membre del Comitè Executiu, que segueix el dia a dia de l'Església espanyola.

Terrassa és un bisbat amb realitats socioeconòmiques que van d'un extrem a l'altre. Algunes de les ciutats més riques i més pobres de Catalunya. Quina resposta cal per fer front a la crisi sanitària?

Ha començat una crisi econòmica que serà molt dura i molt llarga. El que fem és anar-nos mentalitzant que aquesta crisi econòmica durarà i que Càritas ha de multiplicar la seva ac-

tuació. La relació amb les administracions és fluïda. Crec que nosaltres fem el que podem. I ens agradaria poder fer molt més. Una gran acció caritativa i social és crear llocs de treball. A Càritas tenim l'empresa d'inserció laboral Apasomi però això és un àmbit petit. La creació de llocs de treball correspon més als empresaris, i als empresaris cristians, mentre que l'acció de Càritas és més assistencial, de preparació de les persones perquè puguin trobar feina i també de denúncia i conscienciació.

El bisbe de Terrassa pot ser interlocutor amb els grans empresaris del Vallès i alhora, per exemple, amb la realitat dels aturats

És bo que hi hagi una relació correcte amb les administracions i amb les institucions, cadascú en el seu lloc. Una relació institucional fluïda, perquè puguis fer una trucada a un alcalde o un president d'un grup empresarial i demanar-los que facin això o que tinguin en compte allò. Això és molt important perquè aquestes sinergies amb les institucions redunden en benefici de les persones concretes, dels qui més ho necessiten. Jo estic molt content, em trobo molt bé a Terrassa, molt ben encaixat.

El bisbe és una certa autoritat aquí?

Jo diria que sí, entenent l'autoritat com a servei. Ja han passat aquells temps... Sí que l'Església, no el bisbe, manté encara rellevància social. A part de la seva missió específica evangelitzadora i pastoral, juga també un paper de cohesió social. L'Església té una significació educativa, cultural, social... Els catòlics practicants no són el 100%, ni de lluny —que més voldríem que acostar-nos-hi—, però la grandíssima majoria dels ciutadans del Vallès culturalment són catòlics i de tradició catòlica. El pes i la influència de l'Església va més enllà de la pràctica dominical.

Tenir un capellà a cada parròquia, evita plantejar-se altres fórmules d'organització? Dins de les parròquies o de col·laboració entre parròquies?

Bé, alerta. Aquí les parròquies estan molt concentrades. Tenim uns 1.300.000 habitants en 121 parròquies. En una parròquia que potser hi ha 30.000 habitants quan hi ha un capellà està coberta, però en farien falta almenys dos. De fet, necessitaríem el doble de capellans. Ara bé, alerta quan es quan es diu: és l'hora dels laics perquè no hi ha capellans; és l'hora dels diaques permanents perquè no hi ha capellans. No. I si ara hi hagués una revifada vocacional i hi haguessin molt capellans, ja no seria l'hora dels laics? O dels diaques permanents? No, no. L'hora dels laics comença en el moment del baptisme. Sempre és l'hora dels laics.

I com es cuida la corresponsabilitat?

Repassant i estudiant l'eclesiologia. En l'eclesiologia trobem doctrina. I el Concili Vaticà II, que **Joan Pau II** deia que és el far que il·lumina el camí de l'Església en el tercer mil·lenni, no s'ha desenvolupat en totes les seves potencialitats. Tots entrem en aquest concepte de comunió eclesial i coordinació i col·legialitat. En una parròquia, el capellà té una missió, el diaca té una missió, la vida consagrada té una missió, i els laics i laiques tenen una missió. I si es treballa bé cada vegada tots tindran més feina. No són excloents ni incompatibles. Són complementaris i s'enriqueix mútuament.

LAURA MOR / JORDI LLISTERRI

EL NOSTRE REPTE,
EL SEU FUTUR
TRIA ESCOLA CRISTIANA
www.triaescolacristiana.cat
93 302 70 13
Escola Cristiana
de Catalunya
escola
concertada
al teu costat

Iñaki Alegria: "Quantes vacunes han d'acumular els magatzems europeus i nord-americans abans que l'Àfrica la rebi?"

"Veieu el meu braç? Veieu la xeringa? Veieu la vacuna? Jo tampoc, ni ningú aquí a Etiòpia ni en molts països d'Àfrica". Aquesta és la denúncia que el pediatra català, **Iñaki Alegria**, que dirigeix l'Hospital Rural de Gambo, a Etiòpia, fa setmanes que publica a les seves xarxes socials. Catalunya ja ha rebut més de trenta-dues mil dosis de la vacuna d'AstraZeneca, que se sumen a les dosis que fa mesos que ja circulen per Europa. Quan arribarà la vacuna a l'Àfrica? Quina realitat sanitària viuen a Etiòpia?

"A l'Hospital Rural de Gambo estic vivint una emergència contínua", explica Iñaki Alegria. La por, afirma, "s'ha convertit també en pandèmia matant d'oblit les epidèmies que són ara més letals que mai". Aquest barceloní que fa anys que treballa a Etiòpia no és la primera vegada que viu un estat d'alarma. Dirigeix l'hospital, gestionat pels Missioners de La Consolata, amb projectes sufragats per Mans Unides. Tampoc és la primera vegada que treballa en un hospital de campanya, ni la primera vegada que la mort se li apareix davant els ulls. Malgrat l'experiència, reconeix, no vol acostumar-se a la injustícia, ni vol ser-ne còmplice. "No vull callar", explica.

"Quan l'emergència és contínua, deixa de ser notícia"

Iñaki Alegria treballa en un hospital que es reinventa diàriament. Fa tan sols un parell de mesos que una epidèmia de xarampió amb més de cent ingressos diaris els va obligar a triplicar la capacitat de treball. "Cada any ens assoten epidèmies de bronquiolitis i pneumònies en l'època de pluges deixant en l'estació seca pas a les més mortíferes com el xarampió i la desnutrició que s'acarnissen amb la infància més vulnerable".

"Estic a primera línia", reconeix, lluitant contra la pandèmia de coronavirus entre epidèmies de xarampió, meningitis, còlera, tuberculosi i fam. Tot això, denuncia, afegit al més perillós silenci que assota la banya d'Àfrica, al sud d'Etiòpia, "el de la indiferència humana". Quan l'emergència és contínua, recorda, "deixa de ser notícia". La normalitat per a ells és que no hi ha normalitat.

El més devastador, però, està sent la crisi econòmica i l'augment del preu dels aliments més bàsics que està creant una gran fam entre la població més vulnerable en zones rurals com la de Gambo en la qual es troba Alegria. "Us ho exemplifico amb un cas que hem viscut", afirma.

"No tinc por a morir demà de coronavirus, de fam ja estic començant a morir avui mateix. Tinc més por de morir de fam que de coronavirus" clama al cel **Messi**, Messeret, Messi, com l'anomenem de manera afectuosa. Tinc familiars que no tenen prou per menjar. Jo mateixa començo a notar aquesta cremor en l'estómac, aquest inconfusible sentiment de fam que si mai has conegut no pots arribar a saber el que és. Aquest dolor que es calma amb una engruna de pa. Per descomptat que tinc por al coronavirus. Però haig de continuar aixecant-me cada dia per treballar per aconseguir una mica de diners per al pa de la meva família.

Malgrat fer setmanes que a Europa els mitjans de comunicació parlen d'immunitat de la població, de plans de vacunació i de diferents tipus de vacunes, al continent africà el tema és radicalment diferent. "Aquí a Etiòpia no tenim elecció, no podem triar, ja ho fan per nosaltres. Les úniques vacunes contra la Covid-19 que veiem és per la televisió i l'única decisió que podem prendre és la d'encendre o apagar les imatges que aquest dispositiu emet, mentre ens preguntem els uns als altres quantes altres persones han de ser vacunades abans que arribi a Etiòpia la primera dosi?". Quantes vacunes han d'acumular els magatzems europeus i nord-americans, es pregunta Alegria, abans que el continent africà pugui rebre-la?

Programes de vacunació paralitzats

I no sols la població d'Etiòpia s'ha d'empassar com la televisió els empatxa d'imatges amb les vacunes davant la Covid-19 sinó que a més els programes de vacunació allà s'estan paralitzant. "Des de l'inici de la pandèmia està baixant la cobertura vacunal de Xarampió, Hepatitis B, Pneumococ, Pòlio, Tètanus. Temo un augment de casos i morts per aquestes malalties prevenibles en els pròxims mesos si no prenem mesures de manera immediata".

Segons les previsions, a Àfrica no s'aconseguirà la immunitat de grup contra el coronavirus fins al 2023. "Que no ens enganyin, no falten vacunes", denuncia Alegria. I quan li preguntem per un tema recurrent com és el del pensament occidental que es desinteressa i oblida sovint l'Àfrica ens respon: "No és que Àfrica no interessi, és que no interessa ni el veí de la cantonada que dorm i mor al carrer".

GLÒRIA BARRETE

PUBLICITAT

Sabadell Institucions Religioses

Curs d'Assessor Financer per a Entitats Religioses i del Tercer Sector

Una proposta formativa única impulsada per Banc Sabadell en col·laboració amb la Universitat Francisco de Vitoria (UFV) i que té com a objectiu principal reforçar i ampliar el coneixement especialitzat de les institucions religioses i el tercer sector amb continguts adaptats a la realitat d'aquests dos col·lectius.

100% *online*
Accesible des de qualsevol dispositiu

Curta durada
4 mesos (8 ECTS y 12 hores de convalidació EFPA)

Gratuït
i exclusiu per a clients de Banc Sabadell

Diploma
Títol propi de la UFV

Matrícula oberta ininterrompudament fins a l'agost del 2021.

Més informació i inscripcions a:

InstitucionesReligiosas@bancsabadell.com
www.bancsabadell.com/institucionsreligioses

Sabadell
Ser on siguis

Brett Sayles

L'amenaça del nacionalisme cristià

En el tram final de la seva estada com a inquilí de la Casa Blanca, **Donald Trump** va trepitjar, perillosament, el llindar entre la mera gesticulació retòrica i la incitació explícita a la violència. La qual cosa li ha merescut el deshonor de ser el primer president en la història dels Estats Units en afrontar dos processos judicials de destitució.

Des de la seva arribada al poder, la figura de Trump sempre s'ha vist envoltada de rumors, conxorxes i conspiracions que el relacionen amb grups i moviments de l'extrema dreta americana, com ara el moviment neofeixista de la Dreta Alternativa (Alt-right) i els Proud Boys. Encara que la vinculació més clara i evident sempre ha estat amb la tradicional dreta cristiana, una coalició formada, principalment, per diferents grups protestants i sectors conservadors de l'Església catòlica.

Enmig del caos i la bogeria que el passat 6 de gener es va desfermar dins de l'edifici més emblemàtic de les institucions americanes, la premsa no va trigar gaire a destacar la nombrosa simbologia cristiana entre els assaltants, barrejada amb elements bèl·lics i obertament racistes. La pregunta inevitable que molts han començat a fer-se —però que sempre ha planat sobre la candidatura, elecció i presidència de Donald Trump— és, quina relació possible hi ha entre el cristianisme i el nacionalisme supremacista de l'extrema dreta americana?

Expectatives de poder

Com és sabut, el món evangèlic conservador forma part dels més de 74 milions de votants que han donat suport incondicional a Donald Trump en aquestes darreres eleccions. De fet, segons **Paul D. Miller** (politòleg i expert en relacions internacionals i seguretat nacional), des del primer moment que Trump es va presentar com a presidenciable el 2016, va construir la seva campanya articulant un discurs per captar expressament el vot evangèlic.

El mateix Miller explica en una entrevista a Christianity Today que el gener de 2016 Donald Trump va assegurar que amb ell com a president, els cristians tindrien poder. Per a Miller, aquesta mena de discurs traspassa la línia clàssica del conservadorisme cristià i apel·la de manera explícita al nacionalisme cristià. Fins a l'aparició de Donald Trump a l'escena política, cap altre candidat mai no havia sigut tan contundent. Perquè, si bé és cert que al llarg de la història americana molts altres candidats han defensat sempre la justícia, com a principi cristià, no va ser fins a l'arribada de Trump que un candidat va dir explícitament que donaria més quotes de poder al cristianisme. I, segons Miller, va ser amb aquest discurs que Trump va aconseguir tocar la fibra sensible en el més profund del típic votant blanc, anglosaxó i protestant.

L'any 2018, tres sociòlegs americans van publicar un article acadèmic a Sociology of Religion on estudiaven les causes que van portar a Donald Trump a la presidència. La conclusió de l'estudi fou que per a molts nord-americans, votar a favor de Trump era una manera simbòlica de defensar el que ells perceben com l'herència cristiana dels Estats Units. De fet, aquest factor religiós sembla ser més determinant que els que normalment solen rebre més atenció mediàtica, com ara la insatisfacció econòmica, el sexisme, el racisme, la islamofòbia i la xenofòbia. Això, però, no vol dir que el cristianisme evangèlic nord-americà estigui lliure d'aquests prejudicis, al contrari. Com assenyalava recentment en el seu compte de Twitter **Robert P. Jones** —CEO i fundador de PRRI i autor del llibre *White Too Long: The Legacy of White Supremacy in American Christianity*: "Els evangèlics blancs no estan a favor de Donald Trump malgrat la seva retòrica en contra dels immigrants, els musulmans i els negres. Aquests sentiments són part d'una mateixa visió del món que uneix als evangèlics blancs i a Donald Trump".

El mite d'una nació cristiana

És evident que, en parlar de nacionalisme cristià, ens estem referint a un fenomen nord-americà. Encara que es poden trobar paral·lelismes a altres països on també es dona o s'ha donat, històricament, una associació semblant entre el cristianisme i el poder polític. En el seu moment, com explica **Míriam Díez Bosch**, la teòloga alemanya **Dorothee Sölle** va fer servir per primer cop el terme "cristofeixisme" per denunciar l'apropiació i mal ús que els totalitarismes fan del cristianisme; com fou el cas del nacionalsocialisme a Alemanya o del nacionalcatolicisme de la dictadura franquista a l'estat espanyol. Un mal ús que, segons denuncia en els mateixos termes **Pepa Torres**, continuen fent en l'actualitat alguns dirigents polítics com Trump, Bolsonaro, Salvini o Abascal. Tots ells acaben posant la religió al servei dels seus interessos polítics. La particularitat del nacionalisme cristià nord-americà segons Miller, però, és la creença que els Estats Units és una nació cristiana i que el govern hauria de ser proactiu en prendre mesures perquè això continuï sent així.

En el seu darrer article a Christianity Today, Miller diu que quan els nacionalistes cristians afir-

men que els Estats Units és i ha de continuar sent una nació cristiana, ho fan sobre el desig de preservar l'hegemonia que la població blanca, anglosaxona i protestant ha exercit al llarg dels 244 anys d'història del país. Si no es preserva aquesta hegemonia, argumenten defensors d'aquesta ideologia —com en el seu dia va suggerir **Samuel Phillip Huntington**— els Estats Units perdrà la seva identitat i llibertat com a nació.

El nacionalisme cristià pretén que el seu específic marc cultural és l'únic vàlid i representatiu de la cultural oficial del país. Des de les seves files, es fa campanya perquè el govern restitueixi la pregària en les escoles públiques o canviï el currículum escolar per a introduir una interpretació de la història nord-americana on es presenta els Estats Units com una nació escollida per dur a terme els propòsits de Déu en la història.

En l'imaginari del nacionalisme cristià tenen especial preeminència les paraules "una nació sota Déu" —del jurament de lleialtat a la bandera— la frase "En Déu confiem" —lema oficial dels Estats Units que apareix en la seva moneda— i l'al·locució "Déu beneeixi Amèrica" amb la qual acaben tots els discursos presidencials. Tot plegat, reforçant el mite de la nació cristiana concebuda sobre uns documents fundacionals (la constitució i la declaració d'independència) que es tracten com si fossin d'inspiració quasi divina per l'ús que fan d'un llenguatge que —tot i ser religiós— en realitat respon més al deisme dels pares fundadors que no pas a unes suposades profundes conviccions cristianes.

Una qüestió de lleialtats

Seguint de prop la recerca dels sociòlegs **Samuel L. Perry**, **Andrew L. Whitehead** i **Joshua T. David**, Miller conclou que el nacionalisme cristià és una ideologia política que posa en el centre la identitat nacional dels Estats Units, fent servir el nom de Crist per a una agenda política i afirmant que el seu programa és l'únic possible pel veritable votant creient. Ser americà, en termes del nacionalisme cristià, és sinònim de ser blanc, anglosaxó i protestant; cosa que es veu de forma clara en l'aclaparadora majoria de cristians de raça blanca que sostenen o simpatitzen amb aquesta ideologia. Encara que alguns sectors conservadors del catolicisme i, fins i tot, del judaisme també troben el seu espai en aquesta ideologia.

Segons **Andrew Whitehead** —autor de *Taking America Back to God: Christian Nationalism in the United States*— les protestes liderades per militants cristians després de la derrota electoral de Donald Trump son una prova del perill real que el nacionalisme cristià representa per a la societat democràtica. Es tracta d'una nova amenaça —nova només en el sentit mediàtic— que, com abans esmentat, podria ser l'equivalent americà del nacionalcatolicisme franquista.

El terme creat per Sölle, cristofeixisme, assenyala l'existència d'un sector de l'església que sucumbeix als postulats del nacional cristianisme. I que diposita la fidelitat no en el Déu del cristianisme, sinó en una idea ambigua i distorsionada, una particular noció de raça, nació o, fins i tot, a una suposada figura política que adquireix dimensions quasi messiàniques. És el cas de l'exaltació i defensa incondicional que molts nord-americans fan de Donald Trump. L'amenaça és real, opina Whitehead. I encara que el nacionalisme cristià sigui un fenomen nord-americà, cal que ens el comencem a prendre molt seriosament des d'aquesta banda de l'Atlàntic.

XAVIER MEMBA

La Passió d'Esparreguera comença una temporada adaptada a la Covid-19

La temporada passada es va haver de suspendre la Passió d'Esparreguera havent realitzat únicament la primera representació. Aquest 2021 l'espectacle s'adapta a les noves mesures amb més ganes i il·lusió que mai.

L'Espectacle de La Passió és el tret artístic, cultural i social més important i distintiu d'Esparreguera, un espectacle extraordinari que combina modernitat i tradició.

La Passió és hereva d'una tradició popular centenària que enllaça l'Edat Mitjana amb el segle XXI i que ha perviscut gràcies a la cura i esforç dels esparreguerins i esparreguerines que, al llarg dels segles, han sabut adaptar-la als nous temps, fer-la créixer i transmetre-la de generació en generació. L'equip de direcció, proposa un any ple de novetats per tal de fer possible l'espectacle en la situació actual. Una proposta arriscada, amb una nova mirada de l'espectacle, que s'adapta als nous temps.

Espectacle adaptat en text i forma

Enguany, l'espectacle es representarà en 6 úniques dates: 27 de març, 2, 11, 17, i 25 d'abril i 1 de maig. La durada de la representació també s'ha vist forçosament reduïda, passant a ser d'una hora i quaranta-cinc minuts. Serà un nou format d'espectacle que concentrarà els moments més emotius i impactants de la Passió d'Esparreguera. En tot moment es complirà amb el protocol COVID-19, marcant les entrades i sortides i mantenint una correcta ventilació. El personal tant de sala com d'escenari aplicarà la normativa dictada per les autoritats i vetllarà pel seu compliment. Per aquest motiu, l'espectacle ha adaptat la seva tradicional estructura (matí-tarda), a una representació reduïda.

Fotografia: Vanesa Hermosilla.

Incorporació tecnològica

La tecnologia enguany pren el protagonisme en les representacions de la Passió. Dos nous projectors i la incorporació de focus LED permetran efectes audiovisuals a l'espectacle. El ciclorama del teatre esdevé pantalla, crearà profunditat a l'escena i complementarà les escenografies. Totes aquestes millores s'afegeixen a les taules de llums i de so, renovades tot just l'any passat.

Així, la posada en escena s'adapta als nous temps i s'actualitza amb la incorporació de nova tecnologia.

La família d'Arcadi Oliveres habilita un mur digital per acomiadar-se'n en els seus últims dies
DJ, 4/02/2021 | NACIÓ DIGITAL

Publicada la primera monografia de l'església de Sant Climent de Taüll i les seves pintures
DC, 10/02/2021 | LA MAÑANA

El monestir de Sixena reobre al públic l'exposició de peces provinents del Museu de Lleida
DV, 12/02/2021 | EL PUNT AVUI

La Cova de Manresa estrena l'oratori que la relliga amb Montserrat
DC, 17/02/2021 | REGIÓ 7

L'Estat obre la via per reclamar 34.961 propietats apropiades per l'Església
DC, 17/02/2021 | ARA

Montserrat vol reactivar l'interès per l'escolania
DG, 28/02/2021 | EL PUNTAVUI

Avança la candidatura de la catedral de la Seu d'Urgell a Patrimoni Mundial de la Unesco
DL, 01/03/2021 | LA MAÑANA

El Papa conclou la seva històrica visita a l'Iraq
DG, 07/03/2021 | LA VANGUARDIA

La Fundació "la Caixa" i la Fundación Accenture s'uneixen contra la bretxa digital de les persones en risc d'exclusió

La pandèmia del coronavirus ha provocat un canvi brusc en la manera en què treballem i ens relacionem, canvi que ha fet imprescindible l'ús de les noves tecnologies per a tot tipus de tasques de la vida diària. Per això, la **Fundació "la Caixa"** i la **Fundación Accenture** han unit esforços per proporcionar formació digital a un total de 10.000 persones en risc d'exclusió de tota Espanya i millorar així les seves possibilitats de trobar una feina i de relacionar-se amb el seu entorn.

Amb aquesta col·laboració, la Fundación Accenture oferirà, a través de la seva plataforma Emplea+, un ampli ventall de recursos pedagògics en línia per desenvolupar un procés formatiu semipresencial. El programa d'inserció sociolaboral de la Fundació "la Caixa", **Incorpora**, impulsarà el desenvolupament d'aquesta formació per mitjà dels professionals de les entitats socials col·laboradores per fer possible que aquests recursos arribin a les persones que més els necessiten. Aquesta iniciativa consolida la col·laboració entre ambdues institucions iniciada en 2016 per ajudar a millorar la ocupabilitat de les persones més vulnerables.

«Abans de la pandèmia, era necessari que tots assumíssim el repte digital. Ara simplement és imprescindible. Impulsant aquesta iniciativa, la nostra voluntat és fer que les persones més vulnerables, amb menys recursos, no es queden enrere. I, per aconseguir-ho, ens alegra poder-ho fer juntament amb la Fundación Accenture, ja que, com sabem per experiència en el programa Incorpora, teixir una xarxa de col·laboració és fonamental per assolir els objectius que ens marquem», sosté Marc Simón, sotsdirector general de la Fundació "la Caixa".

Emplea+ posa a disposició dels tècnics material per treballar en el desenvolupament de les competències digitals que han de permetre als usuaris mostrar-se oberts davant la transformació i l'experiència digital, amb una actitud receptiva al canvi, col·laborativa i responsable amb les noves tecnologies. Així, mateix, la formació té l'objectiu de millorar les competències de comunicació dels participants (comprensió, expressió i comunicació no verbal), fonamentals també en el procés d'inserció laboral.

«Les tecnologies digitals han demostrat que poden ser eines clau per ajudar en la millora de l'ocupabilitat i la inserció laboral. A la Fundación Accenture contribuïm a la transformació i la digitalització inclusiva de la societat centrant-nos en les organitzacions que, com la Fundació "la Caixa", treballen per la formació i la capacitació de persones vulnerables davant l'ocupació. Per això, combinem l'enginy humà amb les tecnologies més innovadores per ajudar les persones a prosperar en l'economia digital», ha indicat Ana Millán, directora de la Fundación Accenture España i de Negoci Responsable d'Accenture a Espanya, Portugal i Israel.

Cada formador d'Incorpora, procedent dels Punts de Formació del programa, impartirà el curs de 20 hores en 10 sessions mixtes (presencial i en línia) de manera flexible, adaptant-ne el contingut i la metodologia a les necessitats i els perfils de l'alumnat amb la finalitat que tots assoleixin un nivell que els permeti millorar la seva ocupabilitat.

En el curs es treballaran, per exemple, la identificació dels beneficis que l'enfocament digital reporta en la cerca i el manteniment d'una feina, a més de les funcionalitats i les possibilitats del correu electrònic, el coneixement d'aplicacions de missatgeria instantània i de les videotrucades per buscar de feina, la conscienciació sobre l'empremta digital i la gestió de la privacitat en xarxes socials, entre d'altres.

L'any passat es van fer proves pilot a Santander, Valladolid, València i Múrcia a través de quatre entitats socials (Asociación Nueva Vida, Procomar Valladolid Acoge, Fundación Nova Feina i Fundación Cepaim). Aquest any, 10.000 persones podran participar en aquest projecte formatiu que lluita contra la bretxa digital de les persones vulnerables.

Vanessa Fernández, tècnica de formació en la fundació de la Comunitat Valenciana Nova Feina, destaca que aquest procés de capacitació té èxit perquè «combina contingut teòric amb dinàmiques pràctiques i àgils, en què les persones sempre poden veure l'aplicació dels nous coneixements adquirits en entorns reals». D'altra banda, M. T. A., un dels usuaris de la prova pilot a València, relata: «Amb 58 anys, creus que tot el que és digital pot suposar una barrera, però a poc a poc agafes el ritme i no és cap obstacle. Aprendre a espavilar-me amb les eines digitals ha estat molt important per a mi, perquè tenia algunes mancances que he pogut solucionar. A més d'això, tens al teu costat un personal molt professional, que sempre hi són per ajudar-te perquè puguis superar les dificultats que tens».

Obs Blanquerna

Avui l'@ObsBlanquerna fa 9 anys! Gràcies a tots els qui ens acompanyeu! I felicitats a la @valelaferrara de l'equip, que avui en fa 28! @Blanquerna @BlanquernaFCRI @uramonllull

Traducir Tweet

Twitter for iPhone

CPL Editorial

Josep Maria Romaguera ha estat elegit per l'assemblea general del Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona president de l'entitat. També ha renovat el seu Consell.

#vidaassociativa #transparència

cpl.es/noticia/detall...

Traducir Tweet

Twitter Web App

La Sagrada Família

Ja hem iniciat el muntatge dels panells i les columnes de la corona que forma part del terminal de la torre de la Mare de Déu!

Traducir Tweet

18 feb. 21 · Twitter Web App

LaSalleCat

Trobada VAUGIRARD 2021. Compromís, Fraternitat, Servei. @lasallearlep @lasalleorg

Traducir Tweet

Twitter for iPad

Jesuïtes Educació

Celebrem la signatura del #conveni de col·laboració entre l'Institut Químic de Sarrià (@IQSbarcelona) i #JESarrià que permetrà realitzar accions de motivació científica i tecnològica per a l'alumnat i oferir suport en la docència al professorat. bit.ly/3040FWK

Traducir Tweet

AgoraPolisis Manager

Claretians Catalunya

El ple de l'Ajuntament de Sabadell aprova la concessió a títol pòstum de la Medalla al Mèrit Ciutadà al bisbe claretià Pere #Casaldàliga. Ho celebrem! @Casaldaliga_ @gcasaldaliga @AnsaAraguaia @cmf_nunc

Traducir Tweet

Ajuntament Sabadell

#PlePSbd Aprova de forma definitiva la concessió de la Medalla de la Ciutat al Mèrit Ciutadà, a títol pòstum, al Sr. Pere Casaldàliga Pla

Mostrar este hilo

Twitter Web App

Maristes Catalunya

Tenim les portes obertes i els braços oberts perquè ens vinguis a conèixer! Despertem el millor de nosaltres! La confiança, l'esforç, la solidaritat, la creativitat... els sentits! Vine'ns a veure! maristes.cat/portes-obertes... #MaristesDespertat #portesobertes #JPO

Traducir Tweet

12 feb. 21 · Twitter Web App

Escoles FEDAC

Compromesos amb la #innovacióeducativa, educadors de les 24 #escolesFEDAC cursen el "Diploma d'especialització en nous rols per a l'aprenentatge", impulsat per @Huhezi i @teamlabs.

#avuixdemà2024 #learningfromreality #nousrols #shakeFEDAC #passióxeducar

Traducir Tweet

Educadors shakers es formen en nous rols per a l'aprenentatge en educació | FEDAC

Hootsuite Inc.

Vedruna Catalunya Ed

Avui celebrem 195 anys de la Fundació de la nostra Congregació

D'una dona valenta a + de 1800 educadors i educadores

D'una escola petita a un GRAN projecte de 36

Del llegat del passat a les necessitats d'avui i demà

SEGUIM CREIXENT

#escolacompromesa #intensament

Traducir Tweet

Twitter for Android

Justícia i Pau

"Gràcies a tots i totes per la vostra confiança, el vostre suport, la vostra amistat i la vostra generosa dedicació."

Així acaba l'últim EdO de l'@eduardiban com a director de l'entitat.

Traducir Tweet

Final d'etapa

5 mar. 21 · Twitter Web App

Fundació Pere Tarrés

Des de l'equip de Comunicació i Màrqueting de la @Fundperetarres hem volgut compartir lectures i dones inspiradores amb motiu de la celebració del #8M2021

Dones que han passat a la història o, simplement, han estat el pilar de les nostres famílies. A totes elles, gràcies!

Traducir Tweet

Twitter Web App

Abadia de Montserrat

Amb l'ofrena de llantions us fem presents davant de la Mare de Déu de #Montserrat pregant per les vostres intencions. El rector del Santuari, o un altre monjo, els encendrà en nom vostre i tot seguit us enviem un recordatori. abadiamontserrat.cat/ofrenes/

Traducir Tweet

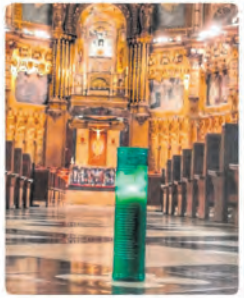

Hootsuite Inc.

CATALUNYA RELIGIÓ

Tota l'actualitat a **www.catalunyareligio.cat** | Edició mensual impresa de distribució gratuïta.

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Ignasi Escudero i Jordi Llisterri. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté, Roger Vilaclara. **Adreça:** Carrer Nàpols 346, 2n E. 08025 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat **Publicitat:** Paris Grau | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Míriam Díez, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

ENTITATS COL·LABORADORES

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

ISSN: 2604-7004. Dipòsit legal: B5112-2019. Imprès a Imprintsa, a Sant Fruitós de Bages. Publicació auditada per OJD.